

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

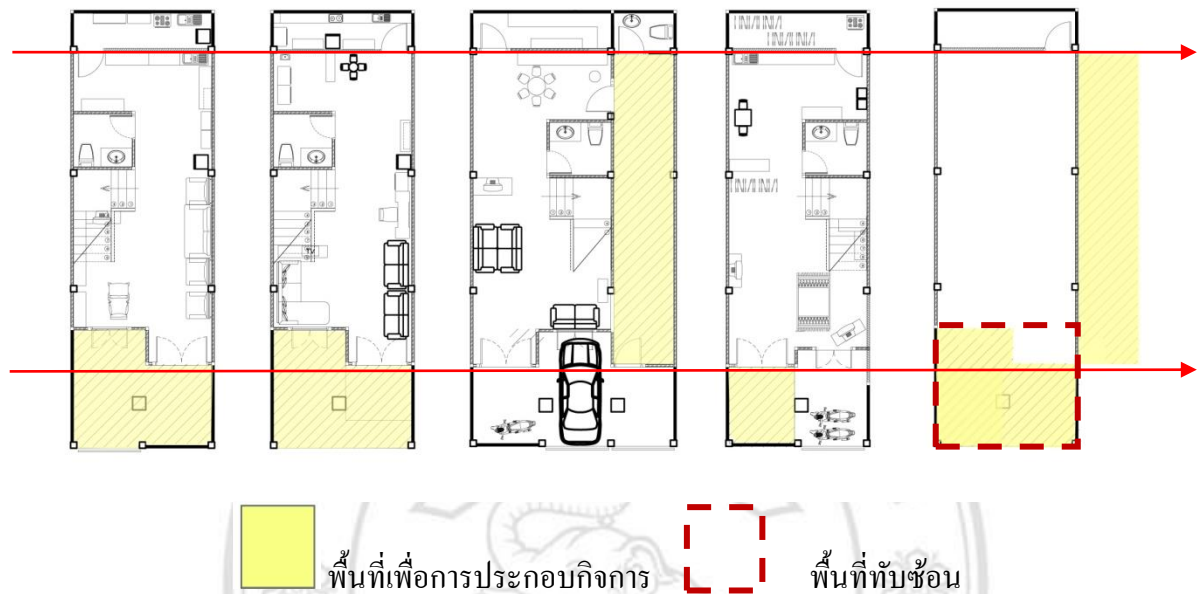
การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการใช้พื้นที่และการต่อเติมอาคารบ้านแถว สำหรับผู้ประกอบการอาชีพค้าขาย จากการศึกษาผู้วิจัยได้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้พื้นที่ของกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพค้าขายที่มีการปรับเปลี่ยนพื้นที่อาคารบ้านแถวที่มีอยู่อย่างจำกัดให้สามารถเป็นอาคารที่มีทั้งพื้นที่ใช้สอยเพื่อการพักอาศัยและพื้นที่เพื่อการประกอบกิจการอยู่ร่วมกัน เมื่อเกิดความต้องการในการขยายพื้นที่ใช้สอยจึงมีการต่อเติมอาคารและเปลี่ยนแปลงการใช้สอยพื้นที่เพื่อตอบสนองต่อพฤติกรรมการใช้งานให้สอดคล้องกับการประกอบอาชีพ จากการสำรวจพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลภายในหมู่บ้านโพธิ์แก้ว วิลเลจ ถนน ดันขาม 2 ตำบล ท่าศาลา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ได้มีการสำรวจการใช้พื้นที่ของกลุ่มคนที่มีหน้าร้านภายในบ้าน และกลุ่มคนที่มีหน้าร้านภายนอกบ้าน ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจนำมาวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้พื้นที่และการต่อเติมอาคาร ของกลุ่มอาชีพค้าขาย พบว่า ลักษณะการใช้พื้นที่และการต่อเติมอาคารสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มตามพฤติกรรม และความต้องการในการใช้พื้นที่บ้านแถวได้แก่ 1.กลุ่มคนที่มีความต้องการพื้นที่หน้าร้าน 2.กลุ่มคนที่ไม่มีความต้องการพื้นที่หน้าร้านซึ่งผู้วิจัยสามารถทำการสรุปผลการวิจัยและจัดทำข้อเสนอแนะดังแสดงในหัวข้อที่ 5.1 และ 5.2

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 กลุ่มคนที่มีความต้องการพื้นที่หน้าร้าน

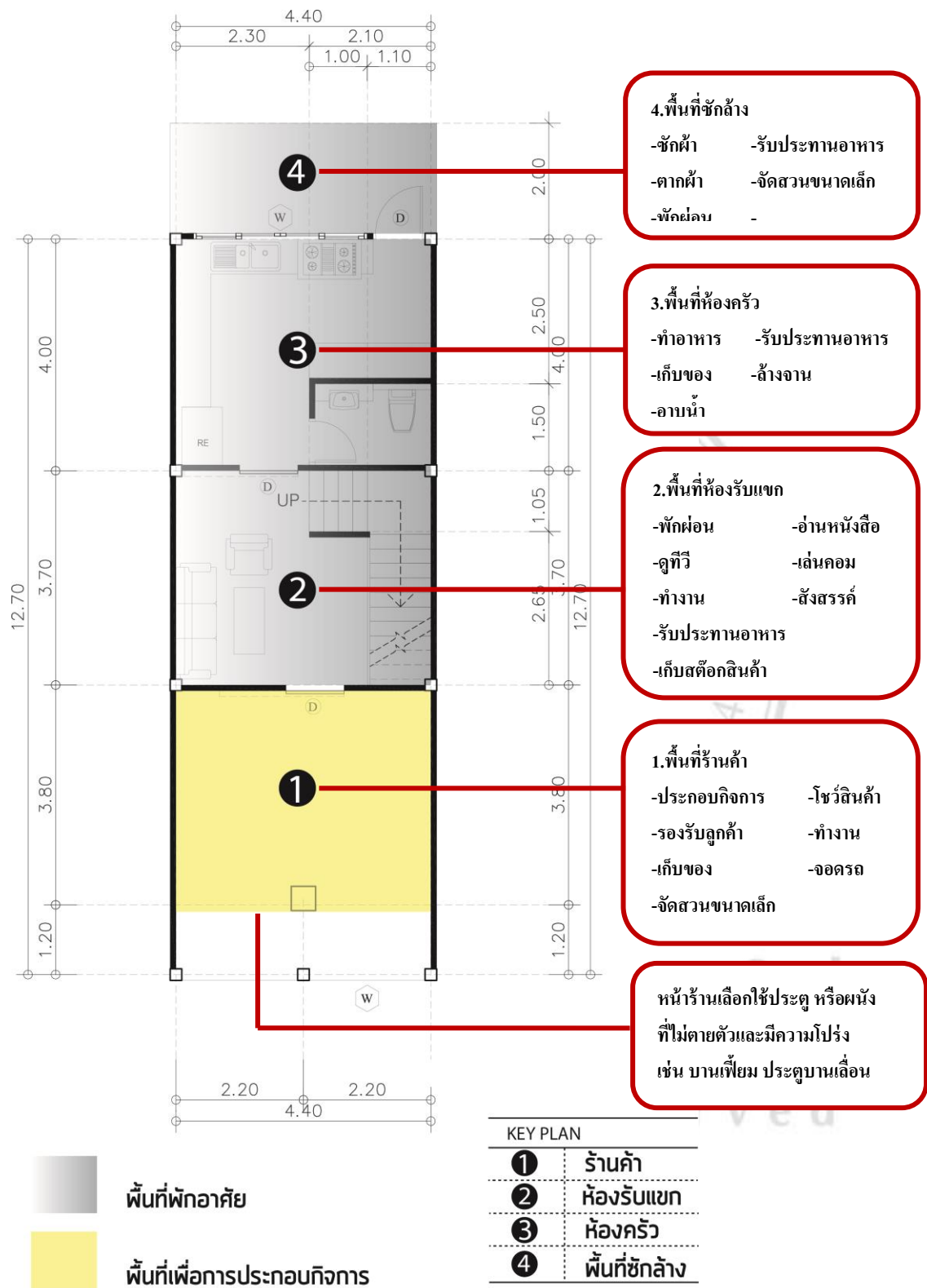
การศึกษาพฤติกรรมการใช้พื้นที่และการต่อเติมอาคารของผู้ประกอบการอาชีพค้าขาย โดยกลุ่มคนที่มีความต้องการพื้นที่หน้าร้าน มีความต้องการที่จะขยายพื้นที่การใช้งานหน้าบ้านเพื่อใช้เป็นพื้นที่ประกอบกิจการแต่เมื่อพื้นที่หน้าบ้านมีความไม่เหมาะสมกับกิจการผู้พักอาศัยจึงทำการปรับใช้พื้นที่ภายในบ้านเข้าไปใช้พื้นที่พักอาศัยภายในบ้านเป็นพื้นที่เพื่อประกอบกิจการแทนซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำแนวทางการจัดการพื้นที่โดยการหาความซ้ำซ้อนของพื้นที่เพื่อการประกอบกิจการโดยการนำพื้นที่ๆถูกใช้งานนำมาซ้อนกันเพื่อให้เห็นถึงตำแหน่งและระยะที่เกิดการใช้งานขึ้นผลที่ได้คือ การใช้งานพื้นที่เพื่อการประกอบกิจการมีความซ้ำกันอยู่ระหว่างตำแหน่งหน้าบ้านไปจนถึงตำแหน่งภายในบ้านในส่วน

ของห้องรับแขก เมื่อได้ทราบถึงตำแหน่งการใช้พื้นที่เพื่อการประกอบกิจการจึงได้นำเอาพฤติกรรมการใช้พื้นที่เพื่อการพักอาศัยนำมาจัดแนวทางการจัดการพื้นที่ร่วมกัน ดังแสดงในภาพที่ 5.1



ภาพที่ 5.1 ผังแสดงการทับซ้อนการใช้งานพื้นที่เพื่อการประกอบกิจการกลุ่มคนที่มีความต้องการพื้นที่หน้าร้าน

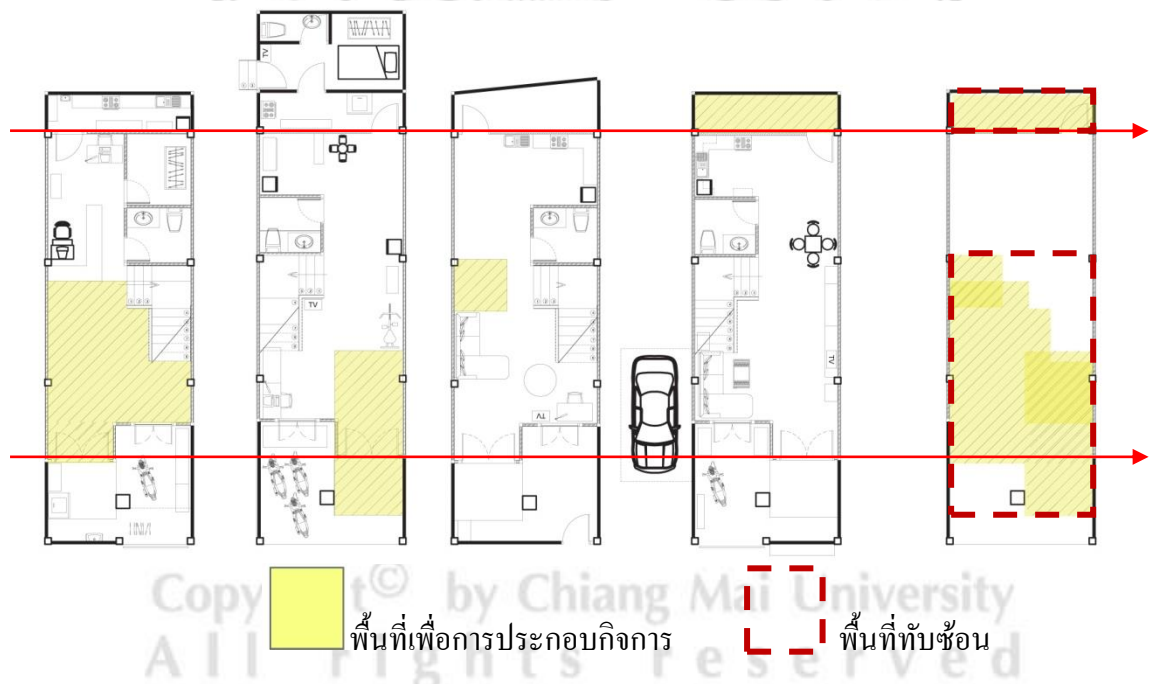
แนวทางการจัดการพื้นที่ของกลุ่มคนที่มีความต้องการพื้นที่หน้าร้านผู้วิจัยได้มีการออกแบบเว้นระยะพื้นที่หน้าบ้านเข้าไปถึงทางเข้าบ้านเป็นระยะประมาณ 3.80 เมตร บริเวณพื้นที่เพื่อการประกอบกิจการด้านหน้าอาคารผู้พักอาศัยสามารถเลือกรูปแบบผนังเป็นผนังที่มีลักษณะที่ไม่ตายตัวสามารถเคลื่อนย้ายหรือเปลี่ยนแปลงการใช้งานได้ ผู้พักอาศัยสามารถเลือกที่จะเปิดพื้นที่ ปิดพื้นที่ ยกตัวอย่างเช่น ประตูกระจกบานเลื่อน บานเฟี้ยม ถัดจากพื้นที่เพื่อการประกอบกิจการเข้ามาภายในบ้านจะเป็นพื้นที่ของส่วน ห้องรับแขก และพื้นที่พักผ่อน ซึ่งจะมีการเชื่อมโยงกับพื้นที่รับประทานอาหารและพื้นที่ห้องครัวที่มีขนาดใหญ่อยู่ใกล้กับบริเวณทางออกด้านหลังบ้าน ดังแสดงในภาพที่ 5.2 ในหน้าถัดไป



ภาพที่ 5.2 ผังแสดงแนวทางการจัดการพื้นที่กลุ่มคนที่มีความต้องการพื้นที่หน้าร้าน

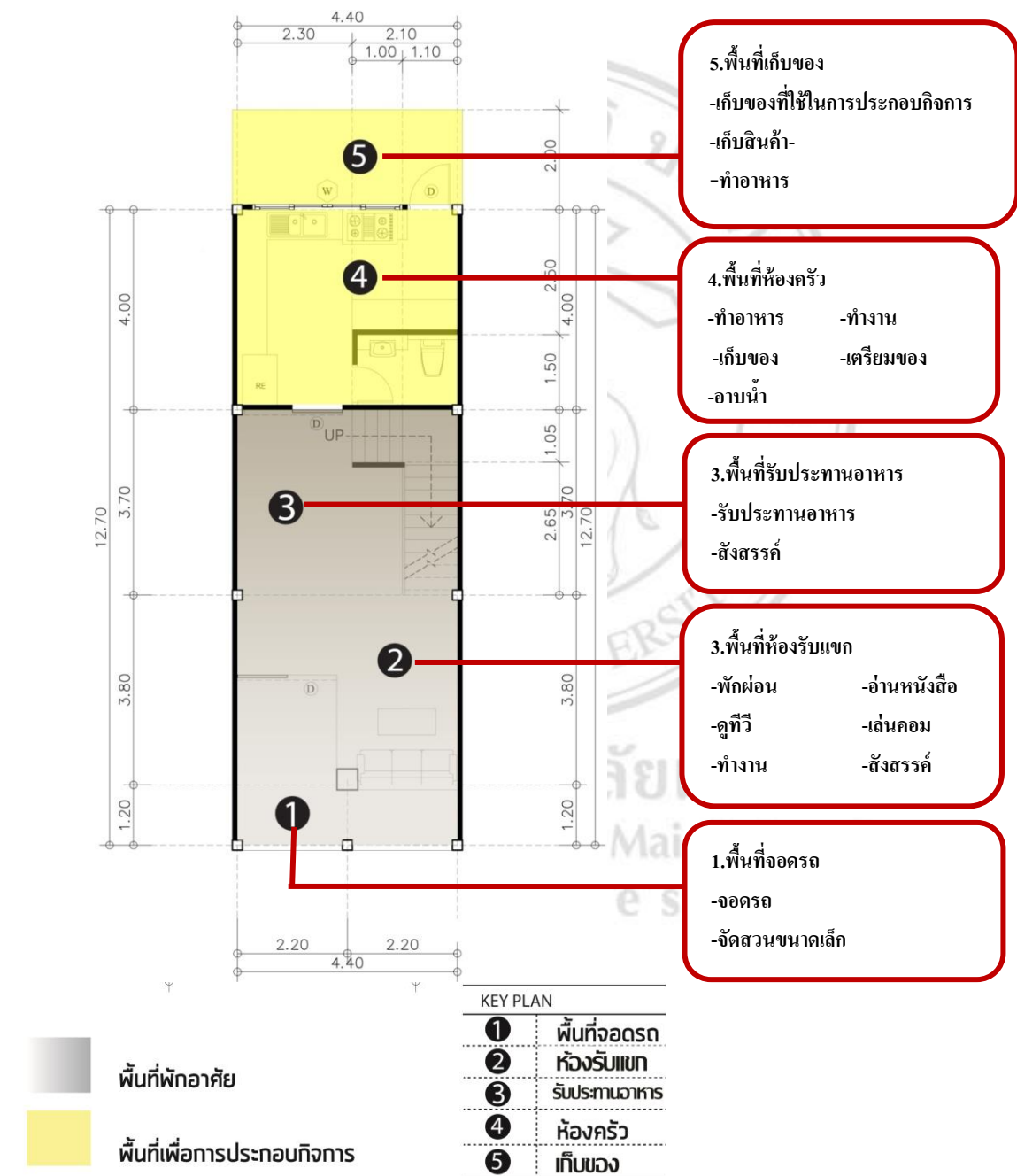
5.1.2 กลุ่มคนที่ไม่มีความต้องการพื้นที่หน้าร้าน

1. กลุ่มคนที่ไม่มีความต้องการพื้นที่หน้าร้านมีพฤติกรรมการใช้พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นการใช้พื้นที่เพื่อการพักอาศัยโดยมีการใช้พื้นที่เพื่อการประกอบกิจการร่วมกับพื้นที่พักอาศัย ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบพื้นที่ภายในบ้านให้มีพื้นที่โล่งให้สามารถจัดพื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมในการประกอบกิจการให้มีความเชื่อมโยงกับพื้นที่เพื่อการพักอาศัยและพื้นที่เก็บสินค้าเพื่อเตรียมออกไปจำหน่ายตามพฤติกรรมการใช้งานผู้พักอาศัยควรที่จะใช้เฟอร์นิเจอร์ลอยตัวในการกำหนด ตำแหน่งและขอบเขตของพื้นที่ที่ประกอบกิจการและพื้นที่พักอาศัย หรืออาจจะใช้พื้นที่ทั้งสองอย่างรวมกันโดยอาจจะแบ่งช่วงเวลาในการกำหนดกิจกรรม เช่น เวลากลางวันจะเป็นช่วงเวลาในการทำงาน และเวลากลางคืนเป็นช่วงเวลาในการพักผ่อน ซึ่งตำแหน่งพื้นที่ประกอบอาชีพขึ้นอยู่กับประเภทของสินค้าที่ขาย สามารถแบ่งได้ 2 ประเภทคือ สินค้าประเภทอาหาร และ สินค้าทั่วไป เช่น ตุ๊กตา เข็มผ้า ผู้พักอาศัย 2 กลุ่มนี้มีลักษณะการใช้พื้นที่ๆแตกต่างกัน ดังแสดงในภาพที่ 5.3



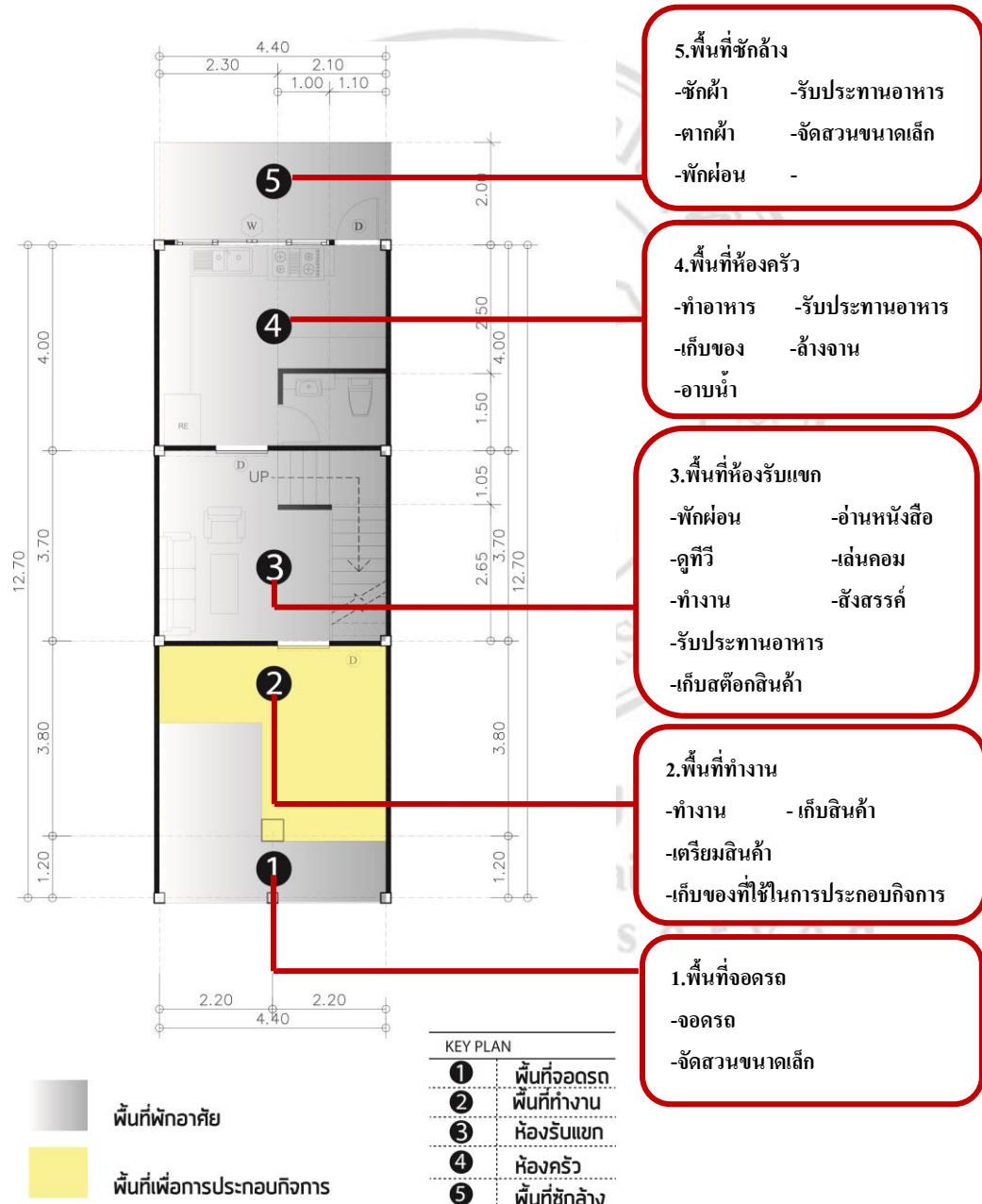
ภาพที่ 5.3 แสดงการทับซ้อนลักษณะการใช้พื้นที่เพื่อการประกอบกิจการของกลุ่มผู้ขายสินค้าประเภทอาหาร และ สินค้าทั่วไป กลุ่มคนที่ไม่มีความต้องการพื้นที่หน้าร้าน

2. กลุ่มที่ขายสินค้าประเภทอาหารมีการขยายพื้นที่การใช้งานห้องครัวให้มีพื้นที่การใช้งานที่เหมาะสมกับกิจกรรมโดยมีการแบ่งพื้นที่ห้องครัวออกจากพื้นที่พักอาศัย และแบ่งพื้นที่ส่วนด้านหลังของอาคารเป็นพื้นที่โล่งในการเก็บอุปกรณ์ในการประกอบกิจการและการประกอบอาหารที่มีกลิ่นฉุน ผู้พักอาศัยสามารถเลือกออกแบบผนังบริเวณด้านหลังอาคารให้มีช่องหรือพื้นที่ในการจัดเก็บอุปกรณ์ ดังแสดงในภาพที่ 5.4



ภาพที่ 5.4 แสดงการใช้พื้นที่ของกลุ่มผู้ขายสินค้าประเภทอาหาร

3. กลุ่มที่ขายสินค้าทั่วไป มีการใช้พื้นที่ภายในบ้านในการทำงาน ประกอบกิจการ และพักผ่อนเพื่อการพักผ่อนร่วมกันมีการแบ่งพื้นที่เพื่อเก็บสินค้าเพื่อเตรียมออกไปจำหน่ายโดยพื้นที่เก็บสินค้าจะต้องมีความเชื่อมโยงกันกับพื้นที่ทำงานผู้วิจัยได้จัดตำแหน่งพื้นที่ในการทำงานออกจากพื้นที่พักผ่อนโดยยังคงสามารถเชื่อมต่อกับตำแหน่งพื้นที่เพื่อการพักผ่อนได้ เนื่องจากต้องใช้พื้นที่ในการเก็บสินค้า และพื้นที่ในการจัดเตรียมงานซึ่งผู้พักอาศัยสามารถเลือกใช้จากกันห้อง บานพับม บานกระจกหรือผ้าม่าน เพื่อแบ่งพื้นที่หรือขยายพื้นที่การทำงานและพื้นที่ที่พักผ่อนร่วมกันดังแสดงในภาพที่ 5.5



ภาพที่ 5.5 ผังแสดงแนวทางการจัดการพื้นที่ของกลุ่มผู้ขายสินค้าทั่วไป

5.2 ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการใช้พื้นที่และการต่อเติมอาคารบ้านแถวสำหรับผู้ อาชีพค้าขาย ภายในหมู่บ้านโพธิ์แก้ว วิลเลจ ถนน ดันขาม 2 ตำบล ท่าศาลา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่ เป็นการศึกษาหาแนวทางการจัดการพื้นที่ตามพฤติกรรมการใช้งานของกลุ่มตัวอย่างซึ่ง ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลเฉพาะกลุ่ม ซึ่งผู้ที่สนใจในประเด็นเรื่องของพฤติกรรมการใช้พื้นที่และการต่อ เติมอาคารสามารถนำข้อมูลด้านพฤติกรรมการใช้พื้นที่ของผู้ประกอบอาชีพค้าขายเป็นอีกทางเลือก หนึ่งสำหรับการออกแบบบ้าน และการหาแนวทางการจัดการพื้นที่อาคารบ้านแถว สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบอาคารพักอาศัย หรือ อาคารพาณิชย์ให้สอดคล้องกับพฤติกรรม การใช้พื้นที่สำหรับกลุ่มคนที่ประกอบอาชีพค้าขาย อีกทั้งยังสามารถศึกษาประเด็นเกี่ยวกับความชื่นชอบ การเลือกรูปแบบการต่อเติม

เมื่อพูดถึงเรื่องข้อกฎหมายผู้วิจัยได้ทำการสอบถามผู้พักอาศัยเกี่ยวกับประเด็นทางด้าน กฎหมาย ผลสำรวจพบว่าไม่มีใครทราบถึงกฎข้อบังคับในการ บดลงโทษ สถาปนิก ผู้ออกแบบ หรือ ผู้ประกอบกิจการด้านธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ควรเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมาย ข้อบังคับ บดลงโทษตามพระราชบัญญัติความคุ้มครองอาคาร และความรู้เกี่ยวกับการต่อเติมอาคารแก่ผู้พักอาศัย เพื่อให้ผู้พักอาศัยได้คำนึงถึงความถูกต้องในการดัดแปลง ต่อเติมอาคาร อีกทั้งยังเป็นการช่วยลดการ สร้างปัญหาแก่เพื่อนบ้าน อีกทั้งยังสามารถควบคุมปัญหาที่เกิดจากการต่อเติมแบบผิดวิธีต่อไปได้ใน อนาคต

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved